

var det foregaaende Aar. Den i Fjorforlangte Bevilling paa 12,000 Kr. lykkedes det ikke at faa gennemført. Jeg beklagede det meget, fordi jeg fuldt ud kunde billige, at disse Penge bevilgedes, ligesom jeg ogsaa godt kunde tiltræde den Maade, hvorpaa Regeringen ønskede dem anvendte, men andre Partier her i Tinget vilde ikke have denne Bevilling vedtagen, og det, antager jeg, er Grunden til, at Regeringen har frafaldet den i Aar og forhøjet det til Hedeselskabet bestemte Beløb. Mosernes Areal andrager 200,000 Tdr. Land, og jeg synes, at der bør gøres alt, hvad der kan gøres fra Statens Side, for at faa dem kultiverede. Dette meget store Areal her i Landet henligger enten ganske ubenyttet eller med en ringe Indtægt. Der er derfor al Anledning til at tage dette Spørgsmaal op, og jeg vil ønske, at det maa blive løst paa den Maade, Regeringen i Fjor havde foreslaaet, saa at Bevillingen kan blive givet i sin fulde Udstrækning. Der vil da kunne blive taget alvorlig fat paa denne vigtige Opgave.

Under Indenrigsministeriet er der opført en Stum af 7,000 Kr., som skal gives Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk til oplysende Foredrag for Medlemmerne, og under Landbrugsministeriet er der opført 6,000 Kr., som skulle gives i lignende Øjemed, nemlig til Afholdelse af Foredrag for Landboforeningernes Medlemmer. Jeg havde ventet, at der ved Siden af disse Penge til Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk var opført et Beløb til de samvirkende Fagforeninger her i Landet. Disse Foreninger have i 2 Aar søgt om at faa et saadant Beløb, og blive ligestillede med Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk. Det er ikke lykkedes for dem i disse 2 Aar, men jeg havde haabet, at den ny Indenrigsminister vilde have set mere velvillig paa Arbejdernes Organisationer end den foregaaende. Det er imidlertid ikke sket. Jeg fremdrager derfor Sagen her, og jeg henleder det kommende Finansudvalgs Opmærksomhed derpaa, fordi jeg tror, at der er al Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og lige saa vel give en Bevilling i dette Øjemed til Arbejdernes Organisationer som til Landmændenes og til Mestrenes.

Under Justitsministeriet findes et forhøjet Tilskud til Københavns Politi. Staten har hidtil givet til Politiet i København 76,000 Kr. om Aaret, men dette Beløb blev fastsat i 1863, og efterhaanden som Byen er vokset, ere Kravene til Københavns Politi stegne meget betydelig, saa at, hvad der kunde være passende i 1863, staa slet ikke nu for Tiden i Forhold til de Udgifter. Københavns Kommune har til sit Politi. Politjudgifterne i København andrage nu omtrent 1,100,000 Kr. om Aaret, og jeg finder derfor, at det er højest rimeligt, at Staten forhøjer sit Tilskud. Det er foreslaaet, at det skal forhøjes med 37,000 Kr. Det er en Bevilling, jeg fuldt ud kan tiltræde.

Ved Sindssygeanstalterne ser jeg, at Justitsministeren har foreslaaet en Forhøjelse af Arbejdernes Lønninger. Saaledes er der foreslaaet en lille Forhøjelse af Tyendets Løn paa Sindssygeanstalterne. Det er ganske vist en meget beskedent Forhøjelse, 10 Kr. om Aaret, men det er dog et Skridt i den rigtige Retning. Ligeledes har den højtærede Minister for nogle Arbejdere iovre paa Middelfart Sindssygeanstalt foreslaaet Daglønnen forhøjet til 2 Kr. 50 Øre. Det er ogsaa kun et lille Skridt, men, som sagt, et Skridt i den rigtige Retning, og jeg paaskønner, at den højtærede Minister har gjort det. En af de største Udgiftposter paa Justitsministeriets Budget er 600,000 Kroner til Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse. Det er en Bevilling, som fra Aar til Aar kan være meget variabel. For nogle faa Aar siden var den kun opført med 30,000 Kr., men blev naturligvis langt overskreden, nu er den opført med 600,000 Kr., og det var den, saa vidt jeg ved, ogsaa i Fjor. Jeg skal angaaende denne Bevilling tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en Foranstaltning, som er truffen her i København, og som jeg tror, det vilde være heldigt, om Staten vilde efterligne. Der blev nemlig her i København sidste Vinter oprettet en bakteriologisk Diagnosestation for Undersøgelse af visse smitsomme Sygdomme, navnlig Difteritis. Det er jo saaledes, at Lægerne mange Gange ikke ere i Stand til at afgøre, om en Sygdom er Difteritis eller ikke, men Lægerne, som ere bange for